

HÚSVÉT VASÁRNAP - 2006. április 16.
Ap.Csel. 10,34a.37-43 – 2; Kol. 3,1-4; Jn. 20,1-20

Kedves Testvérek!

Újra együtt éltük át Húsvét Szent Három napját itt a pannonhalmi Bazilikában. Kérdések és válaszok sorozata ez az egyetlen, három napot átívelő ünnep!

kérdés és válasz

Csütörtökön, az utolsó vacsora termében Jézus nem elégedett meg a szavakkal. Ő, az Úr és a Mester megmosta tanítványai lábát, ezzel példát mutatott nekünk, hogy mi is így tegyünk: szolgáló szeretettel viseltessünk egymás iránt.

Nagypénteken a keresztről ránk tekintő Úr azt kérdezte: Tudod-e mit vállaltam érted? Bűneid miatt törtek össze! Gonoszságaidat vállaltam magamra és megigazulttá tetted, megtisztítottalak! (vö: Iz 53, 10k)

Majd a húsvéti vigília kérdése: tudod-e milyen méltóságra hívtak Téged az Úr?! A választ is a kérdező, a Húsvét ünnepe adja meg!

Húsvét első tapasztalata az üres sír. Ott, ahol az asszonyok Jézus holttestét akarták bebalzsamozni üres sírt találtak. Húsvét válasza nem érvek és bizonyítékok kusza szövevénye, hanem tapasztalat. Ami volt, a pusztulás maradék nélkül eltűnt, a sír üres. Csak a kendők emlékeztetnek a holttestre, amelyik itt nyugodott. Gondosan össze vannak hajtogatva. Mert az új élet, a feltámadás nyugodt újjáteremtés.

A Húsvét üzenete az üres sír! Jézus nem egy gondosan teleírt jegyzetfüzetet hagyott ránk gondosan összegyűjtött tennivalókkal, hanem az üres sír látványának az örömét! Mária Magdolna, ennek az örömnél követeit, a két angyalt látta meg a sírban. Talán épp ez Húsvét első örömhíre: léteznek követek, léteznek tanúi a jó hírnek, akiket az Isten küld megörvendeztetésünkre. És ez a *léteznek tanúk tapasztalat* Húsvét éjszakáján annyira közel került hozzám, hogy én magam is tanúvá válhatok!

tanúvá válni

Tanúvá válni, azt jelenti, hogy útra kelünk. Amint Mária kora reggel útra kelt a sírhoz, amikor még sötét volt. Lehet, hogy csak csöndben gyászolni akart ott, lehet, hogy a többi asszonnal együtt a balzsamozás végtisztességét akarta megadni. De mivel útra kelt ő lehetett az üres sír első tanúja. Ő lehetett, aki először tapasztalta, hogy Jézus halálával nincs vége történetének, jóllehet még nem tudja, hogy „hová tették!”

Mária tanúvá válása gyásszal, fájdalommal kezdődik, sírdogál az úton. De mivel nem nyugszik bele hogy eltűnt az Úr teste, mivel kitartóan keres, mivel nincs lezárt, kész válasza, meg tudja szólítani őt az Úr! És elég egyetlen szót mondani, a nevét: Mária, máris tudta, hogy a Mester az.

A Mester azonnal küldi a tanítványokhoz. A tapasztalathoz küldetés társul. Én sem tudok a feltámadottal úgy találkozni, hogy ne érezném: ez a találkozás egyben

küldetés is. Mária a jóhír küldötte lesz, ő kelthet életre másokat az üzenettel: a sír megnyílt, az Úr felment az Atyához, a mi Atyánkhoz, az Istenhez, a mi Istenünkhöz.

Ezt a jóhírt minden kor, minden emberének újra meg kell hallania, újra meg kell fogalmaznia. A továbbadással nem halványul, hanem inkább erősödik amint a szeretet is. Ma én válok a jóhír küldöttévé, én kelthetek másokat életre az üzenettel: a sír üres, az Úr feltámadt!

látta és hitt

Tanúvá vált János és Péter is. „Látta és hitt” tudósít az evangélium. Látták az üres sírt és hittek!

Félelem és kétség oszlott szét bennük a látvány során. Nem tudták szavakba foglalni az élményt, még nem jutottak el odáig, hogy beszélni tudjanak róla. DE az evangélium „látta és hitt” tömör megjegyzése bizonyosság a tanítványokban arról, hogy a halál nyomasztó hatalma, a félelem, a bizonytalanság, a kínzó kérdések, a tehetetlenség, egy belső felismerés révén egy csapással elszállt.

Péternek is, aki olyan csúfosan tagadta meg a mestert (egy jelentéktelen szolgáló piszkálódó kérdésére) és már nem volt ideje lerendezni Jézussal ezt a nagy tagadást; Jánosnak is a szeretett tanítványnak; bizonyára mindkettőjüknek a szívében halt el valami, amikor a Krisztus meghalt a kereszten. És most a „látta és hitt” által életre támadt a remény, nem hiába bíztak benne. Életre kelt szívéből tudta mondani ezt követően Péter apostol azt a beszédet aminek részletét hallottuk első olvasmányként: „mi tanúi vagyunk mindannak ami történt!” Tudják, hogy ezután már nincs a rossznak hatalma, csak szabadság és szeretet létezik.

Kedves Testvérek!

Mi, akik itt vagyunk, bár egészen különböző módon válhatunk az örömhír tanúivá, de közös küldetésünk ugyanabból a tapasztalatból források: a sír üres, a megfeszített él. Mindannyian megtapasztaltuk, hogy Isten erőtlensége csak látszat, valójában a szeretet erejéről van itt szó és az erősebb mint a halál.

Tudod-e milyen méltóságra hívott az Úr? Talán mindannyiunk szívében elhalt valami az elmúlt évben hűtlenségünk miatt, de most élettel telik meg, amikor bár mindannyian különböző módon, lehet, hogy jó szóval, lehet hogy csendes tettekkel, de valóságosan hírnökei és munkásai lehetünk az egész földkerekséget betöltő jó hírnek, Krisztus feltámadt, valóban feltámadt! Ámen!